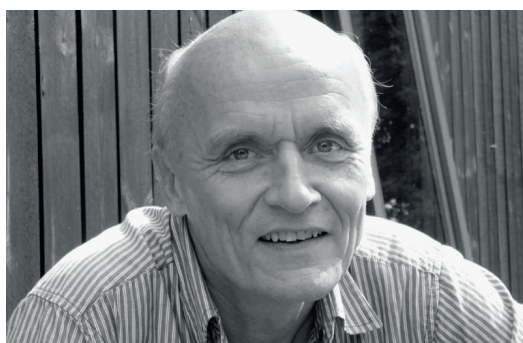

EKSPERTEN:

”Mænd tror, de skal klare alting selv”

...Men det kan de ikke. For mange mænd er den krise, de kommer ud i efter en skilsmisse, nemlig meget, meget alvorlig – og jo længere tid der går, før de får hjælp, jo større er risikoen for en social deroute, siger Jan Lindell, der er rådgiver på Mandecentret.

Vi kvinder bruger hinanden, når livet er svært. Vi snakker med hinanden, græder ud, trøster og støtter hinanden. Sådan fungerer mænd ikke. De tror, at de skal klare alting selv, og har de en livs-krise, skjuler de den, fordi de ikke vil stemples som nogen, der ikke har styr på deres liv. Men det giver bagslag, siger Jan Lindell. Han er rådgiver på Mandecentret, som er et af de få steder, hvor mænd i krise kan henvende sig og få hjælp. ”En mand har den forestilling, at han helst skal klare sig selv, og når et parforhold går i stykker, er det et personligt nederlag. Når noget går galt, er det hans egen skyld, fordi han ikke er stærk nok. Og det er rigtig svært for en mand at lade andre se, at han er i krise. Men jo længere tid der går, før han får hjælp, jo større risiko er der for en social deroute,” fortæller Jan Lindell.

”En skilsmisse kommer ofte som et chok for mænd, fordi vi ikke er lige så gode til at opfange signaler som kvinder. Vi slår tingene hen, det skal nok gå. Mænd ved godt, at en bil skal have olie og luft i dækkene, men de har en idé om, at et parforhold er selvsmodrende og vedligeholdelsesfrit. Og når kvinden så synes, hun har sendt signaler nok og prøvet at trænge igennem uden respons flere gange, når hun dertil, at hun vil ud. Det sker ofte med gode veninders hjælp, fordi kvinder er meget bedre til at skabe netværk end mænd.”

MARLBORO-MANDEN SPØGER

De mænd, Jan Lindell møder på Mandecentret, har næsten altid et dårligt netværk, fordi de har overladt den del til kvinden i ægteskabet. Og det er ofte en af årsagerne til, at mænd kan ryge helt ned med flaget efter en skilsmisse.

”En anden årsag er, at der de seneste årtier har

været meget fokus på kvinders rolle i samfundet, jeres identitet bliver styrket både i medierne og indbyrdes. Sådan er det ikke for mænd. Der er ikke megen afklaring af, hvad det vil sige at være mand, og de fleste mandeblade handler om biler, guitarer osv., og behandler aldrig de mere følelsesladede emner.”

”Så manden er væsentlig mere isoleret end kvinden. Han må selv finde ud af tingene og definere sin rolle, og den usikkerhed spiller ind ved skilsmisser. Manderollen er blevet taget, men ’Marlboro-manden’ spøger stadig: ”Jeg SKAL kunne klare mig selv!” Det er jo en illusion for os alle, at vi kan det, men for kvinden er der ikke så langt til hjælpen, som der er for manden,” fortæller Jan Lindell.

ALKOHOL OG SELVMORDSTANKER

”Er det en bestemt type mand, der risikerer at gå helt i hundene efter en skilsmisse?”

”Nej, socialt set er det et meget bredt udsnit – alt fra håndværkeren til direktøren. Det typiske er, at manden selv forlader den fælles bolig, fordi han tænker, at det er bedre, at han går, selv om det oftest er kvinden, der vil skilles. Det er gentleman-syndromet: ”Jeg kan nok bedre klare mig end hende.” Sådan er det bare ikke, og vi råder ham til ikke at gøre det, for mister han først sin bolig, er det første skridt på vejen til en social nedtur. Han bor måske på sofaen hos en ven, hvis tålmodighed slipper op på et tidspunkt, eller måske i et lejet værelse. Det resulterer i, at han sover dårligt, og når man gør det, kan det være svært at fungere på jobbet. Han har heller ikke noget godt sted at være med børnene, og går oveni det hele rundt med en stor sorg. Og hvis først han mister både bolig, job og børn, er den sociale deroute i gang, og så kan det være fristende at dæmpe smerten med f.eks. alkohol eller porno, begrave sig i arbejde, finde en ny kæreste, som det ikke fungerer med, eller tænke på selvmord,” siger Jan Lindell, som oplever, at det er lettere for kvinden at blive forstået og begå sig i det offentlige system end mænd.

MANDEN I MINDRETAL

”En del mænd har en kamp med at bevare kontakten til børnene, fordi de bliver bragt i spil som en måde at straffe ham på. Når han så henvender sig til det offentlige system, bliver han ofte mødt af sin ekskone, som har taget en kvindelig advokat med, og en kvindelig sagsbehandler. Manden går som oftest derhen alene, fordi han igen tænker, at det skal han da kunne klare selv. Men man kan jo godt regne ud, at han lynhurtigt kommer i mindretal i sådan en situation. Der bliver talt kvindesprog, og manden halter langt bagefter der. Derfor synes jeg, at det er vigtigt, at statsforvaltningen og domstolene bliver bevidste om, at mænd altså udtrykker sig på en anden måde end kvinder,” siger Jan Lindell.

”I hjælper mændene med det praktiske, men hvad kan I gøre for dem rent følelsesmæssigt?”

”Vi er sammen med ham i hans følelser og bekræfter ham i, at det er okay at have det dårligt. Det mener han nemlig ofte ikke selv, det er. Og så har vi en mandegruppe hver 14. dag, hvor de kan møde andre i samme situation, hvilket kan være en stor lettelse. De har mulighed for at opbygge venskaber, og vi prøver at opmuntre dem til at være sociale, men det er ikke altid helt nemt.”

I øjeblikket er Mandecentret i gang med en større kampagne for at gøre opmærksom på sig selv, fordi, som Jan Lindell siger:

”Det er vigtigt for os at få kommunikeret, at den krise, nogle mænd kommer ud i efter en skilsmisse, er meget, meget alvorlig.” ■